

[Chr. Christensen]

der ikke mindst inden for landbruget. Vi er enig med Håndværksrådet i dets kommentar i Jyllands-Posten den 6. maj 1980 om, at man har fundet ind på en vej, der på lang sigt kan føre landets økonomi ind i en sund bane. Forliget omfatter 1981, og der er hermed skabt mulighed for at udvide kredsen af partier i et fælles tag, når næste justering skal finde sted.

Vi noterer med tilfredshed, at det lykkedes partierne at få fjernet fra regeringens oplæg 3 promille-afgiften på ejendomme, den indtægtsbestemte folkepension, 10 pct.s forhøjelse af lejeværdiberegningen samt vægtafgiften på biler, og – og det er ikke mindst vigtigt – at der er skabt sikkerhed for, at der i 1981 ikke gennemføres jordskatter med andre partier eller røres ved rentefradragsretten. Men vi noterer også med tilfredshed, at det lykkedes at få ind i forliget en styrkelse af erhvervsfremmeforanstaltningerne. Derigennem stimuleres lysten til igen at tage fat.

Vi anerkender regeringens bevægelighed for at nå frem til et positivt resultat. For os har det været afgørende, at der nu gennemføres en rentesikringsordning eller en refinansiering til landmænd, der har pådraget sig særlig store rentebyrder, og at der er enighed mellem forligspartierne om, at denne ordning må løbe over mindst 3 år, og jeg understreger: over mindst 3 år. Der er dermed ikke sat nogen grænse, at den skal stoppe efter 3 år. Den kan jo udmærket fortsætte, hvis man kan blive enige om det, over en længere årrække, hvilket kunne være meget fornuftigt. At rammen for K-lån fastholdes og udvides til 2,1 mia kr., at der sker skattemæssige lempelser ved anskaffelse af maskiner og inventar o. lign, er også positivt, ligeså at der sker en lempelse af den særlige indkomstskat med det sigte at fremme generationsskiftet både i landbruget og i byerhvervene, noget, der i høj grad er tiltrængt. Det har også været vigtigt for os, at der blev afsat de 50 mill. kr. til håndværk og mindre industri, som hr. Niels Helveg Petersen omtalte, og at formueskatten ændres med henblik på at undgå utilsigtede virkninger af loven fra december 1979. Der er ikke hermed givet regeringen nogen tilgivelse for de lovforslag af negativ art, der blev fremsat i december; der er derimod taget fat på at rette op på de kedelige virkninger, der kom af dem.

Vi havde gerne set større besparelser, men vi bemærker, at forligspartierne nu er enige om, at der skal spares 8 mia kr. på de offentlige budgetter i 1981. Det har været afgørende for os at hindre den planlagte nedskæring af børnetilskuddene, der lå i forslaget om at nedsætte aftrapningsgrænsen fra 144.000 kr. til 110.000 kr. Også her anerkender vi regeringens bevægelighed, og den nu fastlagte grænse på 128.000 kr. i 1978-priser svarer til ca. 153.000 kr. i skattepligtig indkomst i 1980-priser.

Et flertal her i folketinget vedtog efter forslag fra SV-regeringen sidste år at nedsætte niyeauet for u-landsbistanden med 100 mill. kr. Denne beslutning har vi respekteret, men det har derefter været en vigtig sag for os at sikre, at der ikke skete nogen begrænsning i stigningstakten på 0,03 pct. i året 1981, og at den planlagte fastlåsning af stigningstakten i 1982–83 blev taget ud af forligsteksten. Hvis den var blevet stående, havde forligspartierne i virkeligheden accepteret en besparelse på u-landsbistanden på over 200 mill. kr.

Det er med ulyst, vi tager medansvar for en finanspolitisk stramning på omkring 5 mia kr. Vi ved, at det vil betyde økonomiske byrder for mange hjem, men vi vil gøre, hvad vi kan for at bygge det indgåede forlig op, så byrderne ikke skal bæres forgæves.

Ib Christensen (DR):

Dette forlig vil forøge arbejdsløsheden med titusinder. Dets virkninger på betalingsbalancen vil være små, så små, at nye indgreb er nødvendige om få måneder. Det er asocialt i sin byrdefordeling, og ingen kan tro hverken på dets rimelighed eller nytte.

Forliget, der hviler på et skrabet mål af 90 modvillige mandater, kunne have været erstattet af skiftende, men betydelige flertal omkring dels inddragelse af arbejdsfri gevinster på jord gennem den af retsforbundet foreslåede statsgrundskyld, der formentlig kunne samle flertal, hvis folketingets medlemmer fik lov at stemme frit, dels omkring regeringens spareforslag, som vi uden held tilbød at supplere, dels omkring regeringens erhvervsfremme- og beskæftigelsesplan, hvoraf venstrefløjens ville støtte nogle dele, de borgerlige andre dele og retsforbundet enkelte dele. Regeringen må bære det tungeste ansvar for, at en sådan løsning, der kunne